

Προεδρικό Διάταγμα υπ'Αριθμ. 133

Σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από το έδαφος κράτους - μέλους σε συμμόρφωση με την οδηγία 93/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 1993, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/100/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 1997.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν.1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α 34), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.4 του άρθρου 6 του Ν.1440/1984 (Α 70) και τροποποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 19 του Ν.2367/1995 (Α 261).
2. Τις διατάξεις του δεύτερου άρθρου του Ν.2077/92 «Κύρωση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση» και των σχετικών Πρωτοκόλλων και Δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη (Α/136/92) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2Α του Ν. 2469/1997 (Α 38).
3. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν.1558/85 (Α137), όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν.2081/92 (Α 154) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2Α του Ν. 2469/1997 (Α 38)
4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτού του προεδρικού διατάγματος δεν δημιουργούνται δαπάνες σε βάρος του Κρατικού προϋπολογισμού,
5. Την υπ' αριθμ. 127/1998 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Πολιτισμού,

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Σκοπός του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 93/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 1993, (ΕΕΛ 74/60 1.3.92) (ΕΕΛ 60/59 1.3.97) σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από το έδαφος κράτους - μέλους, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/100/ΕΚ (ΕΕΛ 60/59 1.3.97) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 1997. Το παρόν π.δ. ρυθμίζει τη διαδικασία και

τους όρους για την επιστροφή των πολιτιστικών αγαθών που έχουν απομακρυνθεί παράνομα από το έδαφος κράτους - μέλους.

Άρθρο 2

(άρθρο 1 Οδηγίας) Κατά την έννοια του παρόντος προεδρικού διατάγματος νοείται:

1. ως «πολιτιστικό αγαθό», το αγαθό: α) το οποίο, πριν ή μετά την παράνομη απομάκρυνσή του από το έδαφος κράτους - μέλους έχει χαρακτηριστεί ως «εθνικός θησαυρός καλλιτεχνικής, ιστορικής ή αρχαιολογικής αξίας» κατ εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας ή των εθνικών διοικητικών διαδικασιών κατά την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και β) το οποίο ανήκει σε μια από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα αυτού του Προεδρικού Διατάγματος ή δεν ανήκει σε καμία από τις κατηγορίες αυτές, αλλά αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα: i) δημόσιων συλλογών απαριθμούμενων στους καταλόγους των μουσείων, των αρχείων και των ταμείων συντήρησης των βιβλιοθηκών ή ii) των καταλόγων εκκλησιαστικών ιδρυμάτων
2. ως «Δημόσιες συλλογές», οι συλλογές που αποτελούν ιδιοκτησία κράτους - μέλους, τοπικής ή περιφερειακής αρχής κράτους - μέλους ή οργανισμού εδρεύοντος στο έδαφος κράτους - μέλους και που χαρακτηρίζονται ως δημόσιες σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του κράτους - μέλους, ο δε οργανισμός ανήκει στο κράτος - μέλος ή χρηματοδοτείται σε σημαντικό βαθμό από αυτό το κράτος - μέλος ή από μια τοπική ή περιφερειακή αρχή
3. ως «παράνομα απομακρυνθέν από το έδαφος κράτους - μέλους», το πολιτιστικό αγαθό που : α) απομακρύνθηκε από το έδαφος κράτους - μέλους κατά παράβαση των κανόνων που διέπουν την προστασία των εθνικών θησαυρών ή κατά παράβαση του κανονισμού ΕΟΚ 3911/92 ή β) δεν επεστράφη μετά την παρέλευση της προθεσμίας που είχε ταχθεί για νόμιμη προσωρινή απομάκρυνση ή κατά παράβαση ενός από τους άλλους όρους της προσωρινής αυτής απομάκρυνσης
4. ως «αιτούν κράτος - μέλος « : το κράτος - μέλος από το έδαφος του οποίου έχει απομακρυνθεί παράνομα το πολιτιστικό αγαθό
5. ως «κράτος - μέλος» προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση : το κράτος - μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το πολιτιστικό αγαθό που έχει απομακρυνθεί παράνομα από το έδαφος άλλου κράτους - μέλους
6. ως «επιστροφή» , η υλική επαναφορά του πολιτιστικού αγαθού στο έδαφος του αιτούντος κράτους - μέλους
7. ως «νομέας», το πρόσωπο που έχει τη φυσική εξουσία επί του πολιτιστικού αγαθού για ίδιο λογαριασμό
8. ως «κάτοχος», το πρόσωπο που έχει φυσική εξουσία επί του πολιτιστικού αγαθού για λογαριασμό τρίτου

Άρθρο 3

(άρθρα 3,4 Οδηγίας) Αρμόδια κεντρική αρχή του ελληνικού δημοσίου, για την εφαρμογή του παρόντος

Προεδρικού Διατάγματος ορίζεται το Τμήμα Μουσείων της Δ/σης Προϊστορικών και Κλασικών

Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού, η οποία έχει τις εξής αρμοδιότητες:

1. κατόπιν αιτήσεως κράτους - μέλους αναζητά το συγκεκριμένο πολιτιστικό αγαθό που έχει απομακρυνθεί παράνομα από το έδαφός του, καθώς επίσης την ταυτότητα του νομέα ή / και του κατόχου του. Η αίτηση αυτή συμπεριλαμβάνει κάθε πληροφορία χρήσιμη για τη διευκόλυνση της έρευνας.
2. απευθύνει κοινοποίηση στα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη σε περίπτωση ανακάλυψης πολιτιστικού αγαθού στην ελληνική επικράτεια, εάν ευλόγως μπορεί να συναχθεί ότι το εν λόγω αγαθό απομακρύνθηκε παράνομα από το έδαφος άλλου κράτους - μέλους,

3. διευκολύνει τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους - μέλους να εξακριβώσουν αν το εν λόγω αγαθό αποτελεί πολιτιστικό αγαθό, υπό τον όρο ότι η εξακρίβωση πραγματοποιείται εντός διμήνου από την κοινοποίηση στο ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Εάν η εξακρίβωση δεν γίνει εντός της ταχθείσας προθεσμίας, οι παράγραφοι 4 και 5 του παρόντος άρθρου δεν τυγχάνουν εφαρμογής,.
4. λαμβάνει, αν χρειαστεί, και σε συνεργασία με το ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος, τα αναγκαία μέτρα για την υλική συντήρηση του πολιτιστικού αγαθού
5. εμποδίζει, με τα αναγκαία ασφαλιστικά μέτρα, κάθε πράξη με την οποία το πολιτιστικό αγαθό διαφεύγει από τη διαδικασία επιστροφής,
6. μεσολαβεί μεταξύ του νομέα ή / και κατόχου και του αιτούντος κράτους - μέλους για την επιστροφή του πολιτιστικού αγαθού. Το θέμα της επιστροφής είναι δυνατόν, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 4, να υποβληθεί στην κρίση διαιτητικής επιτροπής εάν το αιτούν κράτος-μέλος και ο νομέας ή ο κάτοχος δώσουν τη ρητή συγκατάθεσή τους. Η Επιτροπή αποτελείται από το νομικό σύμβουλο του ΥΠΠΟ ή άλλο νομικό σύμβουλο, υποδεικνύόμενο από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ως πρόεδρο και από δύο διαιτητές εκ των οποίων ο ένας υποδεικνύεται από το αιτούν κράτος-μέλος και ο άλλος από τον νομέα ή κάτοχο και λειτουργεί σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες περί διαιτησίας διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Τα έξοδα της διαιτησίας και η αμοιβή του προέδρου, των διαιτητών και του γραμματέως ορίζονται με απόφαση της Επιτροπής, προκαταβάλλονται δε από το επισπεύδον μέρος και επιβάλλονται εν όλω ή εν μέρει τελικώς στο ηττώμενο μέρος,.
7. απευθύνει αίτηση προς τα κράτη - μέλη αναζητώντας το συγκεκριμένο πολιτιστικό αγαθό που έχει απομακρυνθεί παράνομα από το ελληνικό έδαφος, καθώς επίσης την ταυτότητα του νομέα ή και του κατόχου του. Η αίτηση αυτή συμπεριλαμβάνει κάθε πληροφορία χρήσιμη για την διευκόλυνση της έρευνας.
8. διευκολύνει το κράτος - μέλος το οποίο γνωστοποίησε στις ελληνικές αρχές την ύπαρξη στο έδαφός του πολιτιστικού αγαθού που έχει απομακρυνθεί παράνομα από το ελληνικό έδαφος, να εξακριβώσει εάν το εν λόγω αγαθό αποτελεί πολιτιστικό αγαθό και υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος προεδρικού διατάγματος
9. προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για την άσκηση αγωγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους - μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το πολιτιστικό αγαθό που έχει παράνομα απομακρυνθεί από το ελληνικό έδαφος κατά του νομέα και ελλείπει νομέα κατά του κατόχου, με αίτημα την επιστροφή του πολιτιστικού αγαθού που έχει απομακρυνθεί παράνομα από το ελληνικό έδαφος

Άρθρο 4

(άρθρα 5, 8 Οδηγίας)

1. Κάθε κράτος - μέλος μπορεί με αγωγή του κατά του νομέα ή, αν δεν υπάρχει νομέας, κατά του κατόχου, να ζητήσει την επιστροφή του πολιτιστικού αγαθού που έχει απομακρυνθεί παράνομα από το έδαφός του. Στο δικόγραφο της αγωγής αυτής ή σε ιδιαίτερα έγγραφα που επισυνάπτονται σε αυτό πρέπει επί ποινή απαράδεκτου: α) να περιγράφεται το πολιτιστικό αγαθό και β) να διαλαμβάνεται βεβαίωση των αρμοδίων αρχών του αιτούντος κράτους ότι αυτό αποτελεί πολιτιστικό αγαθό και ότι απομακρύνθηκε παράνομα από το έδαφός του. Η αγωγή αυτή υπάγεται στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου που δικάζει κατά την τακτική διαδικασία.
2. Το αιτούν κράτος - μέλος μπορεί ακόμα να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά του νομέα ή του κατόχου. Ιδίως μπορεί να ζητήσει την απαγόρευση πράξεων νομής ή κατοχής ή και την επιδίκαση σε

αυτό της νομής του πολιτιστικού αγαθού. Στην τελευταία περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 733 και 734 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 5

(άρθρο 6 Οδηγίας)

1. Η αρχή του άρθρου 3 του παρόντος ενημερώνει αμελλητί την κεντρική αρχή του κράτους - μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ότι ασκήθηκε αγωγή της Ελληνικής Κυβέρνησης για την επιστροφή του εν λόγω αγαθού. Η αρμόδια κεντρική ελληνική αρχή προς την οποία απευθύνθηκε αίτηση από κράτος-μέλος ενημερώνει αμελλητί τις κεντρικές αρχές των λοιπών κρατών - μελών.

Άρθρο 6

(άρθρο 7 Οδηγίας)

1. Η αγωγή για την επιστροφή πολιτιστικού αγαθού είναι απαράδεκτη μετά την παρέλευση 1 έτους από την ημερομηνία κατά την οποία το αιτούν κράτος - μέλος έλαβε γνώση του τόπου όπου βρισκόταν το πολιτιστικό αγαθό και της ταυτότητας του νομέα ή του κατόχου του
2. Η εν λόγω αγωγή παραγράφεται οπωσδήποτε μετά την παρέλευση τριάντα ετών από την ημερομηνία κατά την οποία το πολιτιστικό αγαθό απομακρύνθηκε παράνομα από το έδαφος του αιτούντος κράτους-μέλους. Αν όμως το αγαθό αποτελεί τμήμα δημόσιας συλλογής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του παρόντος προεδρικού διατάγματος ή αποτελεί εκκλησιαστικό αγαθό, η αγωγή είναι απαράγραφτη.
3. Η αγωγή για επιστροφή δεν γίνεται δεκτή εάν η απομάκρυνση από το έδαφος του αιτούντος κράτους - μέλους δεν είναι πλέον παράνομη κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής

Άρθρο 7

(άρθρο 9 Οδηγίας)

1. Με την απόφαση που διατάσσεται η επιστροφή του πολιτιστικού αγαθού, το Μονομελές Πρωτοδικείο ορίζει εύλογη αποζημίωση υπέρ του νομέα, ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις, εφόσον κρίνει ότι αυτός κατέβαλε τη δέουσα επιμέλεια κατά την απόκτηση του αγαθού
2. Σε περίπτωση δωρεάς ή κληρονομικής διαδοχής, ο νομέας δεν μπορεί να τύχει ευνοϊκότερης μεταχείρισης από την επιφυλασόμενη στο πρόσωπο εκείνο από το οποίο απέκτησε το αγαθό
3. Το αιτούν κράτος - μέλος υποχρεούται να καταβάλει την εν λόγω αποζημίωση ως προϋπόθεση για την επιστροφή του αγαθού

Άρθρο 8

(άρθρα 10,11 Οδηγίας)

1. Οι δαπάνες που προκύπτουν από την εκτέλεση της αποφάσεως που διατάσσει την επιστροφή του πολιτιστικού αγαθού, καθώς και το κόστος των μέτρων για την υλική συντήρηση του πολιτιστικού αγαθού που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του παρόντος βαρύνουν το αιτούν κράτος-μέλος
2. Η καταβολή της εύλογης αποζημίωσης του άρθρου 7 και των δαπανών του άρθρου 8 παρ. 1 του παρόντος προεδρικού διατάγματος δεν θίγουν το δικαίωμα του αιτούντος κράτους-μέλους να αξιώσει την απόδοση των ποσών αυτών από τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την παράνομη απομάκρυνση του πολιτιστικού αγαθού από το έδαφός του.

Άρθρο 9

(άρθρα 11, 12 Οδηγίας)

1. Ο κύριος του επιστραφέντος αγαθού οφείλει να καταβάλει στο Δημόσιο τις δαπάνες ή τα έξοδα στα οποία υπεβλήθη το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης που τυχόν κατέβαλε στον καλόπιστο νομέα και τον εξόδων που

Άρθρο 11

Το προσαρτόμενο παράρτημα που ακολουθεί αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του παρόντος. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Κατηγορίες αγαθών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και στις οποίες πρέπει να ανήκουν τα αγαθά που χαρακτηρίζονται ως «εθνικοί θησαυροί» κατά την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα επιστροφής τους σύμφωνα με το παρόν προεδρικό διάταγμα. Α. 1. Αρχαιολογικά αντικείμενα ηλικίας άνω των 100 ετών, προερχόμενα από: • χερσαίες και υποθαλάσσιες ανασκαφές και ανακαλύψεις • αρχαιολογικούς χώρους • αρχαιολογικές συλλογές. 2. Στοιχεία που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα καλλιτεχνικών ιστορικών ή θρησκευτικών μνημείων και προέρχονται από το διαμελισμό τους, ηλικίας άνω των 100 ετών. 3. Ζωγραφικοί πίνακες, άλλοι από αυτούς που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες 3α ή 4 που έχουν φιλοτεχνηθεί εξ ολοκλήρου με το χέρι, σε οποιοδήποτε υπόστρωμα και με οποιοδήποτε υλικό (1). 3α. Υδατογραφίες (ακουαρέλλες), κρητιδογραφίες (παστέλ) και υδροκομπογραφίες (γκουάς) που έχουν φιλοτεχνηθεί εξ ολοκλήρου με το χέρι σε οποιοδήποτε υπόστρωμα (1). 4. Ψηφιδωτά εκτός εκείνων που εμπίπτουν στις κατηγορίες 1 ή 2 που έχουν φιλοτεχνηθεί εξ ολοκλήρου με το χέρι, και σχέδια που έχουν φιλοτεχνηθεί εξ ολοκλήρου με το χέρι σε οποιοδήποτε υπόστρωμα και με οποιοδήποτε υλικό (1). 5. Πρωτότυπα έργα χαρακτηριστικής χαλκογραφίας μεταξοτυπίας και λιθογραφίας και οι αντίστοιχες πρωτότυπες «μήτρες» καθώς και οι πρωτότυπες αφίσες (1). 6. Πρωτότυπα έργα αγαλματοποιίας ή γλυπτικής και αντίγραφα που έχουν φιλοτεχνηθεί με την ίδια μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για το πρωτότυπο (1) εκτός των υπαγόμενων στην κατηγορία 1. 7. Φωτογραφίες, ταινίες και τα αρνητικά τους (1). 8. Αρχέτυπα και χειρόγραφα καθώς και γεωγραφικοί χάρτες και παρτιτούρες μεμονωμένα ή σε συλλογή (1). 9. Βιβλία ηλικίας άνω των 100 ετών, μεμονωμένα ή σε συλλογή. 10. Έντυποι γεωγραφικοί χάρτες ηλικίας άνω των 200 ετών. 11. Αρχεία πάσης φύσεως περιέχοντα στοιχεία ηλικίας άνω των 50 ετών, σε οποιοδήποτε υπόστρωμα. 12. 1) Συλλογές (2) και δείγματα προερχόμενα από συλλογές ζωολογίας βοτανικής ορυκτολογίας ή ανατομίας. 2) συλλογές (2) που παρουσιάζουν ενδιαφέρον από άποψη ιστορική παλαιοντολογική, εθνογραφική ή νομισματική. 13. Μεταφορικά μέσα ηλικίας άνω των 75 ετών. 14. Αλλά είδη παλαιοπωλείου, ηλικίας άνω των 50 ετών, μη υπαγόμενα στις κατηγορίες 1 έως 13. Τα πολιτιστικά αγαθά που ανήκουν στις κατηγορίες Α1 έως Α14 καλύπτονται από την παρούσα οδηγία μόνον αν η αξία τους είναι ίση ή μεγαλύτερη από τα κατώτατα όρια που ορίζονται στο σημείο Β. (1). Ηλικίας άνω των 50 ετών και μη ανήκοντα στους δημιουργούς τους. (2). Όπως ορίζονται από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφασή του αριθ. 252/84 «Είδη συλλογών κατά την έννοια της κλάσης 99 05 του κοινού δασμολογίου είναι εκείνα που έχουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ώστε να περιληφθούν σε συλλογή, δηλαδή τα είδη που είναι σχετικώς σπάνια, δεν χρησιμοποιούνται συνήθως κατά τον αρχικό τους προορισμό, αποτελούν αντικείμενο ειδικών συναλλαγών εκτός του συνήθους εμπορίου των πρακτικώς χρησίμων ομοειδών αντικειμένων και έχουν μεγάλη αξία.» Β. Κατώτατα όρια που ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες του σημείου Α (σε Ecu) ΑΞΙΕΣ: 0 (μηδέν) • 1 (αρχαιολογικά αντικείμενα) • 2 (αντικείμενα προερχόμενα από διαμελισμό μνημείων) • 8 (αρχέτυπα και χειρόγραφα) • 11 (αρχεία) 15.000 • 4 (ψηφιδωτά και σχέδια) • 5 (έργα χαρακτηριστικής) • 7 (φωτογραφίες) • 10 (έντυποι γεωγραφικοί χάρτες) 30.000 • 3α Υδατογραφίες (ακουαρέλλες), κρητιδογραφίες (παστέλ) και

υδροκομμιογραφίες (γκουάς). 50.000• 6 (έργα αγαλαματοποιίας) • 9 (βιβλία) • 12 (συλλογές) • 13 (μεταφορικά μέσα) • 14 (λοιπά αντικείμενα) 150.000• 3 (πίνακες ζωγραφικής) Η πλήρωση των προϋποθέσεων οικονομικής αξίας κρίνεται κατά την υποβολή της αίτησης επιστροφής. Οικονομική αξία είναι η αξία του πολιτιστικού αγαθού στο κράτος - μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Η ημερομηνία για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα των περιλαμβανομένων στο παράρτημα αξιών που εκφράζονται σε Ecu είναι η 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 12

1. Η ισχύς του παρόντος Π.Δ/τος αρχίζει από της δημοσιεύσεώς του, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στον Υπουργό Πολιτισμού ανατίθεται η δημοσίευση και η εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Άρθρο Άρθρο10

(άρθρα 15, 14 Οδηγίας)

1. Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα δεν θίγει τη δυνατότητα άσκησης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, αγωγών και ποινικών διώξεων εκ μέρους του αιτούντος κράτους - μέλους ή και του κυρίου κλαπέντος πολιτιστικού αγαθού
2. Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα ισχύει και για τα πολιτιστικά αγαθά που απομακρύνθηκαν παράνομα από το έδαφος άλλων κρατών - μελών και πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993

Αθήνα, 1998-05-19

Υπογράφοντες:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ